

Mál nr. 123/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fjölskyldutrygging.

Tilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot dags. 30. mars 2023 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 21. apríl 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 25. apríl 2021 hafi M orðið fyrir frítímaslysi er hann féll af hestbaki. Ágreiningslaust er að M hafi mátt vera fullljóst um afleiðingar þessa slyss í síðasta lagi sex mánuðum síðar, eða hinn 25. október 2021. Hafi eins árs tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 því byrjað að líða þá. Aðila greinir á um hvort tilkynning hafi borist V innan þess frestar.

M byggir á því að V hafi verið kunngjört um atvikið er því var send matsbeiðni, dags. 14. október 2022, í tengslum við mat á afleiðingum slysa sem M varð fyrir hinn 27. mars 2020 og 13. janúar 2021, enda hafi í læknisvottorði sem fylgdi matsbeiðninni komið fram að M hefði dottið af hestbaki hinn 25. apríl 2021. Umboð lögmanns vegna slyssins sem hér um ræðir hafi svo verið sent V hinn 21. desember 2022. Vísar M til þess að áður nefnt lagaákvæði áskilji ekki tilkynningu með tilteknum hætti eða í ákveðnu formi heldur sé einnig gert ráð fyrir því að vátryggingafélagi geti borist tilkynning um vátryggingaratburð „með öðrum hætti.“ Slík tilkynning hafi einmitt falist í matsbeiðninni sem send var 14. október 2022, innan tilkynningarfrestarins.

Í bréfi sínu til nefndarinnar byggir V á því að jafnvel þó gert sé ráð fyrir því að tilkynning geti borist með „öðrum hætti“ verði að gera lágmarkskröfur til slíkrar tilkynningar. Gögn sem feli í sér slíka tilkynningu verði þannig að bera með sér að verið sé að upplýsa um vátryggingaratburð með einhverjum hætti, þannig að viðkomandi vátryggingafélag geti í öllu falli áttað sig á því að um slíkan atburð sé að ræða og undir hvaða vátryggingu umrætt tjón geti fallið. Það að minnst sé á slysið læknisvottorði sem sé meðal gagna í 54 bls. langri matsgerð vegna annarra slysa geti með engum hætti talist fullnægjandi tilkynning. Sé því ekki tækt að miða við að tilkynning um slysið hafi borist fyrr en með umboði lögmanns M hinn 21. desember 2022.

Álit.

Í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga segir að sá sem eigi rétt til bóta, þ.e. í þessu tilviki M, samkvæmt slysatryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur innan árs frá því hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafan er reist á, eða félaginu hefur ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti. Samkvæmt framansögðu hverfist ágreiningur aðila um það hvort V hafi, fyrir 25. október 2022, borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti en með kröfugerð M. Af hálfu M er byggt á því að V hafi borist slík tilkynning í matsbeiðni vegna fyrri slysa M en meðal fylgigagna hennar hafi verið vottorð læknis þar sem upplýsingar um umræddan vátryggingaratburð komi fram. Umrætt læknisvottorð, en ekki matsbeiðnin í heild sinni, er meðal gagna fyrir nefndinni. Í því er að finna upplýsingar um komur M á heilsugæslu og bráðamóttöku vegna falls af hestbaki í mars 2020, vegna bílslyss í janúar 2021, og vegna falls af hestbaki hinn 25. apríl 2021, en matsbeiðnin tekur aðeins til hinna tveggja fyrrnefndu. Ekki liggja fyrir nefndinni gögn er sýni frekari tilvísanir til slyss M hinn 25. apríl 2021 í umræddri matsbeiðni eða fylgigögnum hennar. Verður að telja að þó í slíku ágripi af sjúkrasögu komi fram upplýsingar um tiltekið atvik geti það ekki sjálfkrafa talist vera tilkynning í skilningi lagaákvæðisins, enda verði tilkynning almennt að vera sérgreindari en svo. Í fyrirliggjandi gögnum kemur þá ekkert fram um að kröfugerð á hendur V vegna slyssins sem M varð fyrir hinn 25. apríl 2021 sé fyrirhuguð, eða hverjar varanlegar afleiðingar þess fyrir M hafi verið. Jafnvel þó fyrrgreint lagaákvæði geri ráð fyrir að tilkynning um vátryggingaratburð geti borist V með öðrum hætti en með kröfugerð M verður að mati nefndarinnar að gera þær lágmarkskröfur til slíkrar tilkynningar að V sé ljóst að um vátryggingaratburð sem fyrrséð er að krafist verði bóta vegna sé að ræða. Svo er ekki í þessu tilviki og er því óhjákvæmilegt að líta svo á

að tilkynning um umrætt slys hafi ekki borist fyrr en hinn 21. desember 2021, þ.e. eftir lok tilkynningarfrestar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr fjölskyldutryggingu sinni, hjá V vegna slyss sem hann varð fyrir hinn 25. apríl 2021.

Reykjavík, 23. maí 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir